

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, 1680

14. An excommunicatus, si sumat minores Ordines, efficiatur irregularis?
Et quid, si suscipiat Ordinem sacrum? Ex quo sequitur, quod
excommunicatus minori excommunicatione recipiens primam Tonsuram ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76372](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76372)

Tonsura non sit Ordo, consulentem nullam contraxisse irregularitatem dicendum est cum non fuerit ordinatus per saltum, cum prima Tonsura non sit Ordo.

10. Quoad secundam dubitationem, an qui suscipit alios Ordines tenetur recipere primam Tonsuram, referantur huc quid alii sentiant. Partem affirmativam docet Franciscus Sylvius in *resolutionibus variis*; verb. Ordo 2. ubi sic ait. Sicut contra mentem Ecclesiæ est quod non tonsuratus Ordines suscipiat, ita contra illam est, quod non suscepta Tonsura in iis ministret, ideo religioso præfatus Tonsura conferenda est. Ita ille. Sed negativam sententiam invenio docere Ioannem Baptistam de Fabris in *Manuali Ordinandorum*, de *Sacrament. Ordinis*, c. 4. quæst. 13. ubi sic asserit: Dicitur est quod Tonsura est preparatio ad Ordines suscipiendos, debetne necessarii præcedere Ordines? Respondeo de necessitate Sacramenti non debet præcedere, quia etiam si quis susciperet Ordines non recepta Tonsura validè esset ordinatus, nec ulterius teneretur ad Tonsuram, est tamen de necessitate præcepti. Hæc ille.

RESOL. XIV.

An excommunicatus, si sumat minores Ordines, efficiatur irregularis?

Et quid, si suscipiat Ordinem sacrum?

Ex quo sequitur, quod excommunicatus minori excommunicatione recipiens primam Tonsuram, non est irregularis.

Et an qui in suspensione, & interdicto recipit Ordinem sacrum, fiat irregularis? Ex part. 9. tract. 7. & Misc. 2. Rel. 23.

§. 1. Negativam sententiam esse probabilem docet Lessius in 3. par. c. 6. de irreg. dub. 2. n. 45. ubi sic ait: [Qui ligatus censura excommunicationis recipit Ordinem, præsertim sacrum sit irregularis. Est communis, ex cap. Cum illorum, de sent. excomm. Virum verò, si minores recipiat, fiat irregularis, est dubium. Plerique putant esse irregularem: quia Canon generaliter loquitur de Ordine Ecclesiastico. Sed contrarium non est improbabile: quia, cum Canones de Ordinibus Ecclesiasticis loquuntur sæpè tantummodò sacros intelligunt ut videre est in Concilio Tridentino sess. 14. c. 7. de reform.] Ita ille. Qui etiam subdit quæ in suspensione recipit Ordinem sacrum, non videtur fieri irregularis: quia iure non est expressum. Est contra Navarrum. Ratio esse potest: quia suspensio est directè ab exercitio Ordinis suscepti, & solum ex decentia impedit susceptionem novi. Idem probabile est, si quis in interdicto constitutus ordinetur; quia in iure non invenitur expressum. Hæc Lessius, quæ omnia confirmat Avila de cens. part. 7. disp. 9. sect. 2. dub. 6. conclus. 3. & seq. Et ego absolūtè teneo excommunicatum, sumendo Ordines minores, non incurere irregularitatem. Vide Navarr. consil. 28. de sent. excommunic.

2. Hinc sequitur à fortiori, quod excommunicatus majore excommunicatione recipiens primam Tonsuram, non est irregularis. Ita Navar. in eodem consil. ad 3. quæst. Et hoc est verum, licet teneremus, quod recipiens minores fiat irregularis. Ratio est: quia prima Tonsura non est Ordo, ut bene advertit Avila ubi sup.

Sup hoc late
in rel. præ-
terita §. 2. à
lin. 2. &c.

RESOL. XV.

An efficiatur irregularis, si quis recipiat Ordines furtive, v. g. qui non examinatur, neque admissus suscipit Ordines, &c.

Et quid est dicendum de aliis casibus sæpe in praxi occurrentibus, quos in §. penult. & ultimo Resolutionis discussos invenies?

Et an, quando tempore Ordinationis Episcopi ferunt excommunicationem contra furtivæ Ordinationi se ingerentes, dicta irregularitas regulariter sit Papa reservata, ita ut Episcopus in ea dispensare non possit? Ex p. 4. tract. 2. Rel. 55.

§. 1. Respondeo quod qui ordinatur furtive, incurrit irregularitatem; dicitur verò furtive ordinari qui non examinatus, neque admissus suscipit Ordines, vel quando fecit ut alius examinaretur, & ipse loco illius & nomine suscipit Ordines, ut patet ex cap. 1. de eo, qui furtive ordinatur; dispensatio verò huius irregularitatis committitur Episcopo, c. 1. & ult. cit. cum hac tamen conditione, ut non fuerit denunciatus ab Episcopo vel Archidiacono, vel alio ministro mandante ut nullus se furtive ingerat sub pena excommunicationis ipso facto incurrendæ; in hoc enim casu non potest Episcopus dispensare, nisi aut Religionem ingreditur, aut faciat ibi condignam penitentiam, & ita docet Turrianus de cens. lib. 9. disp. 61. dub. 3. Hurtado disp. 2. de irregular. diff. 1. n. 3. Præp. in 3. part. quæst. 5. de irregul. dub. 5. n. 26. Coninch. de Sacram. disp. 18. dub. 5. n. 43. Suarez de cens. disp. 42. sect. 3. n. 5. & alii penes ipsos; verum quia hoc tempore Episcopi communiter ferunt excommunicationem contra furtivæ ordinationi se ingerentes, ideo dicta irregularitas regulariter Papæ est reservata.

2. Non reticemus tamen hic adnotare Bonacinam de censur. disp. 7. quæst. 3. punct. 4. n. 6. in fine, docere, licet cum aliqua formidine supradictam doctrinam esse veram, quando quis diaconatum furtive suscipit, & consequenter in hoc casu incurrit irregularitatem, ut loquitur dict. cap. 1. Secus autem in susceptione furtiva aliorum Ordinum, nam in hac contrahitur tantum suspensio.

3. Nota etiam hic non incurere irregularitatem, si quis ordinatur in his casibus. Primò quando quis accipit Ordines ab Episcopo, qui renunciavit Episcopatu quoad locum & dignitatem. Secundò qui ordinatur ante legitimam ætatem. Tertiò qui ordinatur ab Episcopo alieno sine licentia proprii. Quartò qui ordinatur non servatis interdictis. Quintò qui ordinatur per saltum. Sextò qui recipit Ordines extra tempora sine dispensatione. Septimò qui existens in irregularitate si recipiat Ordines sine dispensatione dictæ irregularitatis; in his enim casibus non irregularitas, sed suspensio incurritur. Ita Filiucius tom. 1. tract. 20. c. 7. num. 190. & seq. Villalobos tom. 1. tract. 21. diff. 12. n. 1. & alii.

4. Nota etiam secundò quod aliqui probabiliter asserunt ligatum majore excommunicatione recipiendo scienter, vel cum ignorantia crassa, vel affectata Ordines sacros, non incurere irregularitatem. Vide Bonacinam ubi supra. Idem dicendum est etiam probabiliter de suspensio & interdicto, & recipiente Ordines sine confirmatione, unde in gratiam Confessoriorum dico absolūtè, quod in duobus tantum casibus quis in mala Ordinum susceptione incurrit irregularitatem. Primò si furtive ordinetur modo, quo supra dictum est. Secundò si durante matrimonio, etiam non consummato, præsumit sacros Ordines suscipere; in aliis autem casibus quos adducunt DD. asserentes incurri irregularitatem in susceptione Ordinum, tu tene contrarium, quia cum non exprimentur in iure, non sunt admittendi, unde prudens Confessorius à multis irregularitatibus liberabit penitentes & consumulantes, & ita hanc opinionem tenet Hort. disp. 2. de cens. diff. 1. n. 3. & Præp. in 3. part. 9. §. 5. de irregul. dub. 5. n. 27.

RESOL.